
Onvoldoende aandacht voor WGA-risico

WGA-EIGENRISICODRAGEN BIJ BEDRIJFSOVERNAME

De Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) is belangrijk voor werkgevers. Dat komt vooral omdat zij de WIA moeten betalen. Het onderdeel WGA¹ van de WIA kent een duale financieringsstructuur. In gewoon Nederlands betekent dit dat een werkgever kan kiezen tussen premiebetaling voor de publieke WGA-verzekering via UWV en Belastingdienst of financiering via een private verzekering. In het laatste geval is een werkgever eigenrisicodrager voor de WGA en sluit deze voor dit risico een WGA-eigenrisicodragersverzekering af. Maar niet alle risico's zijn dan afgedekt. Vooral bij bedrijfsovername is meer aandacht vereist voor het WGA-risico.

De naam 'eigenrisicodrager' dekt bij de WGA de lading niet. De werkgever sluit namelijk altijd een WGA-verzekering af voor het WGA-risico. De reden hiervoor is tweeledig. Enerzijds is het financiële risico van WGA-instroom voor het gros van de werkgevers eenvoudigweg te groot om zelf te dragen. Uitkeringen moeten namelijk tot maximaal tien jaar lang worden gefinancierd. Anderzijds moet er bij de aanvraag van WGA-eigenrisicodragerschap een garantie worden verstrekt door een bank of verzekeraar. Dit is voor het nakomen van de verplichtingen mocht de werkgever failliet gaan. Deze garantieverklaring wordt door een verzekeraar afgegeven bij het sluiten van een WGA-eigenrisicodragersverzekering. De verzekeringsmaatschappij dekt alle WGA-schades die ontstaan zijn tijdens de looptijd van de eigenrisicodragersverzekering. Er is namelijk dus geen 'eigen risico' voor de werkgever, maar een privaat verzekerd risico. Werkgevers hebben de keuze voor eigenrisicodragerschap vaak genomen omdat de private premie lager was dan de premie die via de Belastingdienst geïnd zou worden.

PRAKTIJKVOORBEELD

Dierenartspraktijk Keilstra (geen WGA-eigenrisicodrager) is in 2013 overgenomen door dierenarts Veld die daarvoor werknemer was in het bedrijf. Veld geeft bij zijn assurantietussenpersoon aan dat hij startende werkgever is. De tussenpersoon adviseert WGA-eigenrisicodragen vanwege een te behalen premievoordeel. Nadat de aanvraag eigenrisicodragen door de Belastingdienst is goedgekeurd, ontvangt Veld van UWV een verhaalsbeslissing. Er blijkt in 2010 een werknemer van Keilstra in de WGA te zijn beland. UWV zal nog enkele jaren deze WGA-uitkering op Veld verhalen. Het financiële voordeel is ineens veranderd in een fors nadeel en Veld stelt zijn tussenpersoon aansprakelijk.

TOCH EIGEN RISICO

Eigenrisicodragen is redelijk populair, met name door het eerder aangehaalde premievoordeel. Maar als een eigenrisicodragers zelf het risico moet dragen, dan zijn de rapen gaar. Dat gebeurt als een WGA-uitkeringsschade niet onder de dekking van een eigenrisicodragersverzekering valt. Een schade valt bijvoorbeeld niet onder de dekking als deze voor de aanvang van de verzekering is ontstaan: brandende huizen kan je immers niet verzekeren. Bij de aanvang van eigenrisicodragerschap kan zo'n situatie gemakkelijk ontstaan omdat de publieke WGA-verzekering via UWV en Belastingdienst geen uitlooproisico dekt. Alle WGA-schades die er zijn, of waarvan de wachttijd is ingegaan, komen vanaf de datum dat de werkgever eigenrisicodragers wordt voor rekening van de werkgever (staartlasten). Het is daarom van groot belang om de zieke en arbeidsongeschikte werknemers in beeld te hebben bij een keuze voor WGA-eigenrisicodragerschap. In een normale situatie is het vrij eenvoudig om een overzicht van dit risico te verkrijgen. Dit wordt een stuk lastiger als een bedrijf wordt overgenomen.

BEDRIJFSOVERNAME

Bij de overname van een onderneming maakt het veel uit of er sprake is van private of publieke financiering van het over te nemen WGA-risico. Indien een bedrijf met schade in zijn geheel wordt overgenomen, dan gaat bij de publieke verzekering de schade over op de verkrijger. Is het over te nemen bedrijf echter eigenrisicodragers, dan blijft deze schade gedekt op de WGA-eigenrisicodragersverzekering, of de nieuwe eigenaar die polis nou wel of niet overneemt. Op dit punt is een privaat verzekerd bedrijf dus minder risicovol. De verzekering volgt in beginsel het risico, dus de WGA-eigenrisicodragersverzekering gaat over op de verkrijger, tenzij deze aangeeft niet van de diensten van de verzekeraar gebruik te willen maken. In dat geval sluit de nieuwe werkgever een nieuwe WGA-eigenrisicodragersverzekering af, of hij wordt een publiek verzekerde werkgever.

OVERNAME DOOR EEN PRIVAAT VERZEKERD BEDRIJF

Een bedrijf kan ook worden overgenomen door een ander bedrijf. In een dergelijk geval is het ook van belang hoe de overnemende partij het WGA-risico heeft verzekerd.

Als een eigenrisicodragers een eigenrisicodragers overneemt, dan blijft normaliter de polis van de overnemende partij in stand. Deze verzekering zal dan vanaf de overnamedatum het WGA-risico van de werknemers van het overgenomen bedrijf moeten dekken. Het is aan de verzekeraar om te beoordelen of dat tegen dezelfde verzekeringscondities kan. Werknemers en (ex)-werknemers van de overgenomen partij die al een WGA-uitkering hadden of in de WGA-wachttijd zaten op het moment van overname, vallen onder het uitlooproisico van de beëindigde WGA-eigenrisicodragersverzekering. Er is dus geen sprake van inlooproisico voor de overnemende partij.

De eigenrisicodragers die een publiek verzekerd bedrijf overneemt, zit wel met inlooproisico. Vanaf het moment van

De eigenrisicodragers die een publiek verzekerd bedrijf overneemt, zit wel met het inlooproisico

overname vallen alle zieke werknemers en werknemers waarvan de WGA-uitkering korter dan 10 jaar duurt, onder het risico van de overnemende werkgever. Deze werkgever zal de WGA-uitkeringen van die werknemers uit eigen zak moeten betalen. Het UWV dekt het uitlooproisico niet en de private verzekeraar dekt het inlooproisico niet.

OVERNAME DOOR PUBLIEK VERZEKERD BEDRIJF

Een publiek verzekerd bedrijf betaalt WGA-gedifferentieerde premie die onder andere afhankelijk is van de loonsom van de onderneming en de WGA-uitkeringen die aan (ex) werknemers worden betaald. Als een bedrijf wordt overgenomen dat ook publiek verzekerd is, dan worden de loonsommen en WGA-schades van de bedrijven samengevoegd. Dat kan zowel een voordeel als een nadeel betekenen. Als het overgenomen bedrijf geen WGA-schade heeft, dan wordt alleen de loonsom van de samengevoegde onderneming groter. Dat betekent dat

de eventuele WGA-schade van het overnemende bedrijf verhoudingsgewijs lager wordt en daarmee ook de premie die de onderneming moet betalen. Andersom kan natuurlijk ook. De WGA-schade kan door de bedrijfsovername verhoudingsgewijs toenemen, zodat de samengevoegde onderneming een hogere WGA-gedifferentieerde premie gaat betalen. Het is lastig om vooraf te berekenen wat de exacte schade zal zijn. Enerzijds doordat de uitkomst van de berekening van de WGA-premie afwijkt van de daadwerkelijk WGA-schade, anderzijds omdat de Wet beperking ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid vangnetters (Wet BeZaVa) die premieberekening meer complex heeft gemaakt.

Bij alle bedrijfswijzigingen is het belangrijk om in de gaten te houden of het loonheffingsnummer bij de Belastingdienst wijzigt. Bij wijziging van dit nummer ontstaat namelijk een nieuw keuzemoment voor de WGA-financiering. Als een werkgever geen keuze maakt, is hij automatisch publiek verzekerd. Ook als hij voor de wijziging nog eigenrisicodragers was en dit eigenlijk had willen blijven. Er kunnen dan vervelende situaties ontstaan

INVLOED VAN WET BEZAVA

Door de duale financiering van de WGA is vaststelling van het daadwerkelijk risico niet altijd eenvoudig. Per 2014 is het nog iets ingewikkelder geworden door de Wet BeZaVa. Deze wet zorgt voor een aantal nieuwe aspecten bij bedrijfsovernames. Het uitlooproisico en het vaststellen van de WGA-gedifferentieerde premie wordt namelijk anders geregeld dan voorheen. De vormgeving van de premievaststelling is afhankelijk van de loonsom van de werkgever: kleine werkgevers betalen een sectorpremie, grote werkgevers een individueel gedifferentieerde premie en middelgrote werkgevers een combinatie van beide.

Het is met ingang van 2014 bij bedrijfsovernames van belang of een over te nemen onderneming publiek of privaat verzekerd is en daarnaast of het bedrijf wordt gezien als kleine, middelgrote of grote werkgever. Als de over te nemen onderneming eigenrisicodragers is, dan is er nog steeds geen WGA-risi-

co voor de verkrijger. Bij overname van een publiek verzekerd bedrijf is dat er wel. Vooral bij kleine werkgevers en kleinere middelgrote werkgevers zal de verkrijger en zijn adviseur goed moeten opletten. Een kleine werkgever betaalt namelijk een sectoraal vastgestelde premie en wordt niet op een WGA-uitkering vanuit zijn onderneming afgerekend. Wordt dit bedrijf echter overgenomen, dan gaat de eventuele WGA-last wel mee². Is de verkrijger geen kleine werkgever, dan zorgt deze WGA-uitkering van het overgenomen bedrijf plots wel voor een schadelast.

FLEXIBELE DIENSTVERBANDEN

De Wet BeZaVa heeft ook impact op de werknemers die onder premie-differentiatie of eigenrisicodragerschap vallen. Anders dan vóór 2014, vallen nu ook werknemers die ziek uit dienst gaan en vanuit een Ziektewet-situatie in de WGA belanden onder de premiedifferentiatie. Werkgevers betalen voor dit risico een WGA-flexpremie. Per 2016 wordt het risico van deze WGA-flexlasten samengevoegd met die van de reguliere werknemers. Vanaf dat moment is een werkgever óf publiek óf privaats verzekerd voor alle WGA-

PREMIEVASTSTELLING PER 2014

Grote werkgevers:

> 100 * de gemiddelde loonsom:
een gedifferentieerde premie gebaseerd op de schadelast van de onderneming in jaar T-2

Middelgrote werkgevers:

> 10 tot en met 100 * de gemiddelde loonsom:
een gedifferentieerde premie gebaseerd op de schadelast van de onderneming en de sector in jaar T-2. De verhouding eigen last en last van de sector wordt in een staffel bepaald volgens de methode: hoe groter de loonsom hoe meer de eigen last meetelt.

Kleine werkgevers:

> tot en met 10 * de gemiddelde loonsom:
een gedifferentieerde premie gebaseerd op de Ziektewetlast van de sector in jaar T-2.

¹ De gemiddelde loonsom bij de premieberekening van 2014 bedraagt 30.700 euro

De waarde van een onderneming kan achteraf wel eens tegenvallen door een niet opgemerkte WGA-schade

lasten vanuit zijn onderneming. Bij overname van kleine en middelgrote bedrijven speelt hier weer mee

dat het lastig is om het totale risico duidelijk te krijgen als het over te nemen bedrijf onder de premiedifferentiatie valt. De waarde van zo'n onderneming kan achteraf wel eens

tegenvallen dankzij een niet opgemerkte WGA-schade die tien jaar lang gefinancierd moet worden.

GEEN EIGENRISICODRAGEN DANKZIJ EIGENRISICODRAGEN

Bedrijfsovername is een complexe zaak, waarbij het WGA-risico niet altijd de aandacht krijgt die het verdient. Als het wel onderwerp van gesprek is, dan maakt de duale financiering en de wijzigingen van Wet BeZaVa het ingewikkeld om het risico goed in te schatten. Bedrijven die eigenrisicodragers zijn, zijn aanzienlijk minder risicovol bij overnames en zijn daardoor in theorie meer waardevol dan publiek verzekerde bedrijven. Wat voor een bedrijf ook wordt overgenomen, de verkrijger doet er goed aan om de gespecialiseerde adviseur in te schakelen. ●

Jeroen Vluggen

De auteur is consultant bij Enkwest Opleiding & Advies B.V. te Apeldoorn.

VOETNOTEN:

1. De regeling Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten (WGA) biedt een uitkering voor werknemers die gedeeltelijk arbeidsgeschikt zijn of volledig, maar niet duurzaam arbeidsongeschikt.
2. Besluit Wfsv 2.15.